

3.23/06

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 2614/2006

DECIZIA NR. 1550

Ședința publică din data de 10 aprilie 2006

Președinte - Afrodită Giurgiu

Judecători - Elena Tănăsică

- Teodor Nițu

Grefier - Georgiana Roxana Crețu

Pe rol fiind soluționarea recursurilor declarate de intimatele Autoritatea Națională a Vămilelor - Direcția Regională Vamală București, cu sediul în București, str. M. Eliade, nr.18, sector 1 și Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr. 166, jud. Dâmbovița împotriva sentinței nr. 99 din data de 6 februarie 2006 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița în contradictoriu cu contestatoarea [redacted] cu sediul în [redacted] jud. Dâmbovița și intimata A.N.A.F. București, cu sediul în București, str. Apolodor, nr.17, sector 5.

Recursurile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns intimata-contestatoare [redacted], prin consilier juridic Staniște Ion, lipsind recurentele Autoritatea Națională a Vămilelor - Direcția Regională Vamală București, Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița și intimata A.N.A.F. București.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, învederându-se instanței că recursurile se află la prim termen de judecată, sunt declarate și motivate în termen, prin serviciul registratură intimata-contestatoare [redacted].

[redacted] a depus întâmpinare, iar recurentele, în cuprinsul motivelor de recurs, au solicitat judecarea cauzei în lipsă, după care,

Curtea, luând act că nu se formulează alte cereri, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra recursurilor.

Intimata-contestatoare [redacted] prin consilier juridic Staniște Ion, solicită respingerea ambelor recursuri ca nefondate și menținerea sentinței recurate ca fiind legală și temeinică.

Arată, totodată, că pentru expertiza contabilă efectuată în dosarul de fond au fost convocate toate părțile, prin scrisoarea recomandată, o dovadă în acest sens fiind convocarea aflată la fila 82 dosar fond.

Raportul de expertiză a concluzionat că suma de [redacted] a fost încasată necuvenit de către organele vamale, care fără nici o bază legală au dublat valoarea mărfurilor importate.

Potrivit dispozițiilor art. 88 din Legea nr.105/1992, privind raporturile de drept internațional privat, în această speță raporturile dintre părți sunt guvernate de Codul civil german, care instituie principiul voinței declarate a părților.

De aceea, susținerea recurenteii că acest contract nu ar exprima voința părților nu poate fi primită și nu poate justifica dublarea sumei reprezentând contravaloarea mărfii importate.

27

CURTEA

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Dâmbovița , sub nr. 5160/2005, reclamanta a chemat în judecată pe pârâtele DGFP Dâmbovița și Direcția Generală a Vămirilor-Biroul Vamal Târgoviște, solicitând anularea deciziei nr. a deciziei nr și a actului constatator nr. emise de pârâte , cu obligarea acestora la restituirea sumei de , garanție încasată necuvenit , actualizată de la data încasării până la data plății, și suspendarea executării actului constatator.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că Autoritatea Vamală , în mod nelegal , a considerat că bunurile importate de societate din Germania au valoare de și au calculat taxele vamale la această valoare stabilind o diferență de achitat de și încasând din garanția constituită legal, suma de , contrar tuturor documentelor legale , care atestă valoarea reală a bunurilor importate și pentru care s-a plătit taxa vamală datorată.

Reclamanta a mai susținut că pârâtele nu au întocmit nici un raport și nici nu au efectuat vreo verificare care să indice că mărfurile nu sunt de natura și valoarea celor declarate în declarația vamală.

La data de 16 septembrie 2005, instanța a dispus introducerea în cauză , în calitate de pârâtă și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală .

Pârâta DGFP a formulat întâmpinare , prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată , întrucât deciziile și actul constatator contestate de reclamantă sunt legale și temeinice .

În urma probelor administrate în cauză, Tribunalul Dâmbovița a pronunțat sentința nr. prin care a admis acțiunea și a anulat deciziile nr și nr. precum și actul constatator nr.

, obligând pârâtele să restituie reclamantei suma reținută ca garanție încasată necuvenit , precum și plata accesoriilor aferente , constând în dobânzi , penalități de întârziere și majorări de întârziere calculate de la data de 19 mai 2005, până la data de 16 ianuarie 2006, și în continuarea la plata de majorări de întârziere până la restituirea garanției.

Prin aceeași sentință a fost respinsă cererea de suspendare a executării actului constatator nr. ca rămasă fără obiect.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut că reclamanta a efectuat un import de îmbrăcăminte second-hand , din Germania, pentru care a prezentat factura nr. 4693329/2005, la prețul de 2980 Euro, fiind întocmită declarația vamală nr. I 2557 /15.02.2005 și achitate taxele vamale aferente.

Prin actele contestate de reclamantă s-a dispus obligarea reclamantei la plata unei diferențe de taxe vamale , nejustificate deoarece valoarea declarată în vamă de către aceasta a fost dovedită cu acte, rezultând un preț real ,în raport de care s-a calculat taxa vamală.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs , în termen legal , A.N.Vprin Direcția Regională Vamală București și DGFP Dâmbovița , criticând-o ca netemeinică și nelegală pentru următoarele considerente:

Recurenta A.N.V consideră că, în mod greșit, instanța de fond a dat eficiență concluziilor raportului de expertiză contabilă efectuat în cauză, întrucât expertul a încălcat dispozițiile art. 208 al 1 C.pr. civilă, neconvocând Autoritatea Vamală la efectuarea lucrării. Mai mult decât atât, raportul de expertiză nu i-a fost comunicat fiind în imposibilitate de a formula obiecțiuni la concluziile expertului și încălcându-se astfel, principiul contradictorialității procesului civil.

În subsidiar, recurenta a invocat dispozițiile art. 304 pct 9 și 304¹ C.pr. civilă, arătând că, potrivit Legii 141 /1997 și HG 788/2001, s-a efectuat controlul ulterior asupra operațiunii de import derulată cu declarația vamală, completată de reclamantă, evidențiindu-se o serie de aspecte, consemnate în raportul nr

Prin deciziile contestate s-a reținut că reclamanta nu a putut proba valoarea în vamă declarată la import întrucât nu a prezentat contractul comercial încheiat cu partenerul extern și nici copia autenticată după declarația vamală de export, documente în lipsa cărora s-a procedat la determinarea valorii în vamă, potrivit acordului GATT.

Recurenta a solicitat admiterea recursului așa cum a fost formulat.

D.G.F.P Dâmbovița, critică soluția instanței de fond deoarece instanța nu a avut în vedere faptul că reclamanta nu a probat valoarea în vamă a mărfurilor importate, astfel încât, în mod corect, autoritatea vamală a procedat la recalcularea drepturilor vamale de import.

În vederea recuperării sumei datorate bugetului general consolidat al statului, de către reclamantă a fost executată garanția constituită rămânând în sarcina de plată a acesteia diferența de instanța dând eficiență, în mod eronat, raportului de expertiză dispus în cauză și încălcând dispozițiile legale din HG 788/2001.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, modificarea sentinței și, pe fond, respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Intimata a depus la dosar întâmpinare, prin care a răspuns motivelor de recurs, solicitând respingerea recursului ca nefondat.

Analizând actele și lucrările dosarului, prin prisma criticilor formulate în recurs, Curtea reține următoarele:

Asupra recursului declarat de A.N.V-Direcția Regională Vamală București,

Prima critică vizând încălcarea dispozițiilor art. 208 al. 1 C.pr. civilă, este nefondată.

La fila 82 dosar fond, se află invitația pe care expertul contabil Ioniță Dumitru a făcut-o Birolului Vamal Târgoviște, înregistrată la această instituție la data de 23 decembrie 2005, de a participa la efectuarea expertizei contabile, convocarea fiind făcută pentru ziua de 29.12.2005, în termen procedural.

Recurenta nu a răspuns acestei invitații și, întrucât nu a fost prezentă în ședința publică din 16.01.2006, completul de judecată a acordat un nou termen pentru studiul raportului de expertiză după la dosar, la data de 06.02.2006.

Prin urmare, recurenta neprezentându-se la nici un termen de judecată, nu poate contesta conținutul raportului de expertiză în condițiile în care instanța de

fond a respectat dispozițiile procedurale și a oferit posibilitatea părților de a lua cunoștință de lucrările dosarului.

Și cea de a doua critică invocată de recurentă este nefondată.

În speță, prima instanță a reținut, în mod corect, situația de fapt dedusă judecătii, respectiv că reclamanta, care a importat produse de îmbrăcăminte second-hand a completat declarația vamală de import nr. 2557/2005, în raport de care i-au fost calculate taxele vamale aferente.

La această declarație, reclamanta a atașat și două facturi fiscale, emise la 11 februarie 2005, în cuantum de _____, respectiv 15.02.2005, în valoare de _____, emise de exportator, fără a -i fi solicitat contractul comercial încheiat cu partenerul extern și copia autentificată după declarația vamală de export.

Aceste documente au fost depuse de reclamantă la dosarul de fond, cu borderou (filele 27-29 dosar), la care s-a anexat contractul de vânzare-cumpărare, încheiat cu partenerul extern.

Rezultă că reclamanta a dovedit pe deplin corectitudinea operațiunii de import ce a fost supusă controlului, iar lipsa documentelor specificate de recurentă nu poate fi imputabilă intimatului în condițiile în care aceasta nu a făcut dovada că le-a solicitat reclamantei și că aceasta a fost în imposibilitate să le prezinte.

Față de cele mai sus arătate, instanța va respinge recursul declarat de A.N.V prin Direcția Regională Vamală București, ca nefondat.

Asupra recursului declarat de DGFP Dâmbovița:

Recursul privește legalitatea măsurii reținerii garanției depuse de reclamantă, în condițiile în care D.R.V București a procedat la recalcularea drepturilor vamale de import.

Critica este nefondată, întrucât dispozițiile HG 788/2001 privesc modalitatea de constituire a garanțiilor de către autoritatea vamală și nicidecum situația în care se află în prezent reclamanta, care, contestând măsura dispusă de autoritatea vamală, are posibilitatea legală de a solicita daune- interese, atunci când garanția i-a fost reținută în mod nelegal.

Faptul că recurenta a dispus recuperarea sumei datorate bugetului general consolidat al statului din garanția constituită nu o exonerează de plata daunelor- interese atunci când instanța reține că măsura nu a fost legală, dispunând restituirea acesteia.

Nefiind întrunite cerințele art. 304 C.pr. civilă, Curtea urmează ca, în temeiul art. 312 al. 1 C.pr. civilă, să respingă ambele recursuri ca nefondate,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Respinge ca nefondate recursurile declarate de *Autoritatea Națională a Vamilor, prin Direcția Regională Vamală București și DGFP Dâmbovița,*

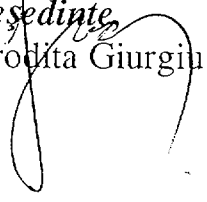
e a lua
dedusă
econd-
re i-au
la 11
le 250
iat cu
, cu
rare ,
nport
oate
icitat
N.V
ată ,
e de
atea
e se
lă ,
fost
:ral
or-
rea
iul
a

împotriva sentinței nr.
contradictoriu cu intimata

Irevocabilă.

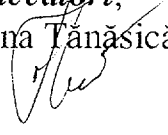
Pronunțată în ședință publică, azi, 10 aprilie 2006.

Președinte,
Afrodita Giurgiu

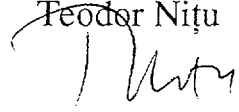

pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în

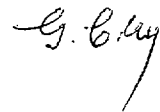
Judecători,
Elena Tănăsică

Teodor Nițu

Grefier,
Georgiana-Roxana Crețu

Red.AG
Dact.MD
2 ex/12.04.2006
d.f.5160/2005 Trib. Dâmbovița
j.f. Elena Ivanoff

